

El viatge d'en Cristòfor

XAVIER DOMÈNECH – 21/10/2009

Una investigadora de la Universitat de Georgetown, de Washington, que té el seu prestigi malgrat detalls com haver convidat José María Aznar com a conferenciant, ha arribat a la conclusió que Cristòfor Colom era un catalano parlant de l'antic Regne d'Aragó. Es basa en una anàlisi acurada de les cartes i escrits que es conserven de l'almirall, i en les quals adverteix que tenia un domini força precari de la llengua espanyola, però en canvi una expressió vigorosa i acolorida. L'observació dels detalls és el que ha portat Estelle Irizarry a formular la seva deducció.

Ens trobem, per tant, davant una nova prova que s'afegeix a les nombroses que, més o menys substancials, han anat acumulant els defensors de l'origen català de Colom.

De fet, hi ha qui afirma que tota l'operació colombina va ser en realitat una empresa catalana, que no tan sols l'almirall sinó la tripulació eren catalans, i que el port de sortida de les tres naus no va ser Palos de la Frontera sinó la platja de Pals, a l'Empordà. Que per això la ciutat on els reis van rebre Colom perquè els expliqués el viatge va ser justament Barcelona. Que en pintures d'època es veuen barres vermelles i grogues en les banderes dels vaixells. I que tot això ha estat ocultat i tergiversat per obra d'una conspiració espanyolista interessada, un cop més, a bandejar Catalunya.

Conspiracionismes al marge, cal preguntar-se quins serien els efectes pràctics si es demostrés la catalanitat de Colom. Els promotors de la causa són gent de la mena catalanista, disposada a reparar una injustícia perpetrada a la nació i a exigir que es repari el robatori d'un heroi.

Ara bé: Colom i els seus viatges són l'inici de la Hispanitat, i la Hispanitat és la pedra angular de la identitat nacional espanyola. Amèrica és la gran gesta, i ja se sap que combregar amb una gran gesta, fins a l'extrem d'explicar-la amb un "nosaltres", és un gran ciment de cohesió nacional. Cal preguntar-se si la catalanitat de Colom implicaria acceptar també la catalanitat plena de la Hispanitat, que fins ara només ha estat catalana per acompanyament monàrquic.

Aquella fou, segons que ens han dit, una empresa castellana, i per això quan s'apropa el 12 d'octubre apareixen pintades amb el lema "res a celebrar", o al·lusives al genocidi indígena, un recordatori que aprofundeix en el distanciament entre el catalanisme i els tòtems de la identitat espanyola. Si ara resulta que un d'aquests tòtems és català, ens espera un bon embolic mental.

Font:

Diari de Girona

<http://www.diaridegirona.cat/opinio/2009/10/21/viatge-den-cristofor/364747.html>